

Chester Farm Cemetery

Beschrijving Locatie

Chester Farm Cemetery en Spoilbank Cemetery liggen langs de Vaartstraat, net ten NO van het voormalig kanaal Ieper-Komen en net ten NW van het provinciedomein "De Palingbeek", ca. 2 km ten ZW van Zillebeke-dorp. De omgeving, hoofdzakelijk bestaande uit weiden en bos, is licht heuvelachtig.

Beschrijving Relict

Chester Farm Cemetery werd ontworpen door Sir Edwin Lutyens (hoofdarchitect) en W.H. Cowlishaw (uitvoerend architect). De begraafplaats, 3045m² groot, heeft ongeveer een rechthoekig grondplan. Het terrein is nagenoeg vlak en wordt omgeven door een bakstenen muur, bovenaan afgedekt met witte dekstenen. In de Z-hoek is een witte plaat in de voormuur ingewerkt, waarop te lezen staat: 'Chester Farm Military Cemetery 1915-1917'. Bij de toegang, vooraan rechts (O-hoek) en bestaande uit een smeedijzeren hek, is de grond geplaveid met hoofdzakelijk bakstenen. Hier bevindt zich het registerkastje. Centraal op de begraafplaats staat de 'Cross of Sacrifice' (type A). Tegen de ZW-muur staat een bakstenen schuilgebouw, afgewerkt met witte natuursteen, met achteraan een afgesloten gedeelte (dienstgebouw). Hier hangt de CWGC-infoplaat. De landplaten hangen boven een witstenen zitbank, die tegen de voormuur staat. Er zijn 3 grafperken, waarin de graven heel onregelmatig zijn aangelegd. Op Chester Farm Cemetery liggen 424 militairen begraven, waaronder 305 gekende en 6 niet-geïdentificeerde Britten, 21 gekende Australiërs, 87 gekende en 1 niet-geïdentificeerde Canadees en tenslotte 4 Duitse krijgsgevangenen (waarvan 2 niet-geïdentificeerden). 6 militairen, wiens graf niet meer kon teruggevonden worden, worden herdacht met een 'special memorial'.

Historische Achtergrond

Chester Farm Cemetery was een frontlijnbegraafplaats. Tegenover de begraafplaats lag vroeger een boerderij, 'Chester Farm' geheten. In maart 1915 werden de eerste doden begraven, de laatste begravingen gebeurden in november 1917. Heel wat graven liggen gegroepeerd volgens bataljon. 92 officieren en manschappen van het '2nd Manchesters', die in de periode april-juli 1915 in deze omgeving omkwamen, liggen begraven in perk I. 72 manschappen van het 'London Regiment' liggen in verschillende delen van de begraafplaats begraven. De meeste doden vielen in de omgeving van 'The Bluff'. Langs beide kanten van het kanaal Ieper-Komen hadden de Britse 'Engineers' en Duitse 'Pioniers' stellingen uitgebouwd in de hoger gelegen oevers (nauwelijks 40m van mekaar verwijderd). De Britse stellingen waren bijna 10m hoger gelegen dan de Duitse stellingen, wat strategisch natuurlijk bijzonder belangrijk was. De Britten noemden deze oever 'The Bluff' ('bluff' is Engels voor 'steile oever'), de Duitsers spraken van 'Die grosse Bastion' (tegenover 'Die kleine Bastion' voor hun eigen stellingen). Het gebied van 'The Bluff' zou tijdens WO I vooral de plaats worden waar talrijke militairen het leven lieten door de ondergrondse oorlogsvoering. Beide kampen probeerden elkaar uit te schakelen via het plaatsen van ondergrondse mijnen onder de vijandelijke stellingen. In de ondergrond speelde zich jarenlang een dodelijk kat en muis-spel af, waarbij de oevers van het kanaal regelmatig van bezetter wisselde. In november 1915 slaagden de Duitsers er een eerste keer in om een zware mijn tot ontploffing te brengen onder de Britse linies, op 22 januari 1916 brachten ze een reeks mijnen tot ontploffing, waarbij de flank van 'The Bluff' werd opengereten. De Britse loopgraven en de reeds uitgegraven tunnel liepen zware schade op. Bij een grote mijnexplosie op 14 februari 1916 konden het Duitse 124ste en later het Duitse 123ste infanterieregiment alle Britse schachten innemen. Honderden soldaten verloren hierbij het leven. Op 2 maart 1916 startte de Britse 17de divisie met een bovengrondse tegenaanval, waarbij de '2nd Suffolks', '8th Royal Lancasters' en '1st Gordon Highlanders' het grootste deel van de Duitse stellingen van 'Die kleine Bastion' konden innemen. Op 25 juli 1916 werden de vooruitgeschoven Britse linies opgeblazen, maar de Britten, die vermoed hadden dat de Duitsers dan zouden terugslaan, hadden hun voorlinies nauwelijks bemand achtergelaten. Met de Mijnenlag van 7 juni 1917 slaagden de Britten erin het gebied rond 'The Bluff' te ontzetten, maar tijdens het Duits Lente-Offensief (voorjaar 1918) viel het territorium opnieuw in Duitse handen. Op 28 september 1918 kon het terrein rond 'The Bluff' finaal door de '14th Light Division' ingenomen worden. Tussen deze grotere gebeurtenissen door vonden ook kleinere 'slagen' plaats. En voortdurend werden door beide kampen koortsachtig schachten en ondergrondse gangen uitgegraven en verstevigd, terwijl de vijandelijke ondergrondse activiteiten werden afgeluisterd en gesaboteerd.

Bron : onroerend erfgoed

